

Méně je více? Letošní výtvarné sympozium Dílna zkoumá sílu jednoduchosti

Geometrické obrazy, komunikace velryb převedené do vizuální podoby, symbolika i vůně modré barvy nebo například objekty reagující svým tvaroslovím na architekturu zámku. Letošní 33. ročník výtvarného sympozia Dílna je spojen se skupinou umělců a umělkyní, jejichž společným východiskem je typ umění označovaný jako konceptuální, minimalistické nebo také reduktivní. Název sympozia a výsledné výstavy – **Ockhamova břitva** – je termín, který si kurátoři vypůjčili z teorie vědy. Na přelomu 13. a 14. století jej vymyslel teolog a filosof William Ockham a má pomáhat k vyčištění vědeckých teorií od zbytečného argumentačního balastu. Součástí teorie má být pouze to, co je absolutně nezbytné. Pokud je v teorii věta či slovo „navíc“, do její formulace nepatří. Podobně tuto metaforu můžeme využít nejen při tvorbě či kritickém pohledu na umělecké dílo, ale i v kontextu uvažování o vlastním životním stylu. Letošní sympozium tak současně pokládá otázku, co je pro nás skutečně nezbytné a bez čeho si naopak své životy ještě dokážeme představit. Od zahájení 12. července se prostory zámku intenzivně zaplňují uměleckými díly, z jejichž podoby je zřejmé, že minimalismus, ke kterému se autoři a autorky hlásí, v tomto případě rozhodně neznamena strohost a přísnost. Ačkoliv je převažujícím médiem malba, často se vztahuje k nějakému mezioborovému tématu – například k piktogramům a komunikačním systémům, fyzickému gestu psaní a užití inkoustové barvy, převádění textu a zvuku do obrazu apod. Nezbytnost zde má podobu pulsující barevnosti a tvarové pestrosti, kterou ve velké míře pomáhá spoluutvářet – jak se shodují i samotní účastníci sympozia – Mikulov, jeho genius loci, veselá živost i podoba místní krajiny.

Jana Písaříková